

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

48. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

4. PROSINCE 2016

Z obsahu:

**Trpělivě snášet
protivné lidi**

Katecheze

Svatého otce Františka
při generální audienci
16. listopadu 2016
- strana 2 -

Svatá zpověď

- strana 4 -

Vítězství odpuštění

- strana 6 -

Maria, Matka

„dobré zvěsti“

P. Paul-H. Schmidt

- strana 8 -

Mystické Město Boží -

Vtělení (1)

Služebnice Boží sestra
Marie od Ježíše z Agredy
- strana 10 -

Výroční zpráva papežské

nadace Kirche in Not

- strana 11 -

**V Římě se zaučující
exorcista hovoří o boji
proti démonům**

- strana 12 -

**Suma o darech
svatého Josefa (51)**

- strana 13 -

Mariánský morový sloup na Dolním náměstí v Olomouci

Trpělivě snášet protivné lidi (Lk 6,41-42)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

16. listopadu 2016 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnešní katechezi věnujeme jednomu skutku milosrdenství, který všichni velmi dobře známe, ale možná nepraktikujeme, jak bychom měli, totiž *trpělivému snášení protivných lidí*. Všichni jsme velmi dobří při identifikaci toho, kdo může být otravný. Stává se to, když někoho potkáme na ulici, nebo když obdržíme nějaký telefonát... Hned si pomysleme: „Jak dlouho zas budu muset poslouchat reptání, klevety, požadavky či holedbání dotyčného?“ Někdy se stává, že protivní lidé jsou mezi těmi, kdo jsou nám nejbližší: i mezi příbuznými

se vždycky někdo najde, nechybějí v zaměstnání, ba ani ve volném čase. Co máme dělat s protivnými lidmi? Často jsme však druhým protivní také my... Proč bylo mezi skutky milosrdenství zařazeno také trpělivé snášení protivných lidí?

V Bibli vidíme, že sám Bůh musí užívat milosrdenství, aby snášel reptání svého lidu. Například v knize Exodus se lid projevuje opravdu nesnesitelně. Nejprve nařiká, že otročí v Egyptě, a Bůh jej vysvobodí; potom reptá na poušti, protože nemá co jíst (srov. Ex 16,3), a Bůh sesílá křepelky a manu (srov. Ex 16,13-16), ale reptání neustalo. Mojžíš byl prostřední-

kem mezi Bohem a lidem a občas také jeho Pán shledal protivným. Bůh však měl trpělivost, a tak naučil Mojžíše i lid také této podstatné dimenzi víry.

Bezděčně se tedy vynořuje první otázka: Zpytujeme někdy svoje svědomí, abychom viděli, zda také my nejsme druhým protivní? Je snadné ukázat prstem na vady a nedostatky druhých, ale musíme se naučit vcítovat se do druhých. Pohledme především na Ježíše. Kolik trpělivosti musel mít během tří let svého veřejného života! Jednou, když byl se svými učedníky na cestách, zastavila jej matka

Pokračování na str. 7

Kde je Panna Maria, tam je i vítězství nad odvěkým nepřitelem Boha a člověka - nad ďáblem. Adventní čas a v tomto týdnu navíc ještě oslava Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu nás vybízí k úvahám o tomto vítězství. Není to však vítězství bez boje, bez oběti - tu přináší i Neposkvrněná, která byla před mocí ďáblou uchráněna. Bez Ježíšovy výkupné oběti na kříži by vše z toho, co se týká spásy nesmrtelné lidské duše, postřádalo smysl, nemělo by sílu přemoci ďáblou pouta, která může zpretrhat jedině Trojjediný Bůh.

Ale tento boj se neskončil Ježíšovou smrtí na kříži. Pokračuje i nadále, v našich vlastních životech. Žádný člověk není od tohoto boje osvobozen. Ale každý člověk může počítat s prostředky, které mu nabízí Bůh - Otec milosrdenství; s nimi je schopen zvítězit v boji za spásu své duše. Ty prostředky dobře známe, často si je na stránkách Světla připomínáme. A tak v době adventní můžeme zase hlouběji zpytovat svědomí a s vědomostí za četná svědectví se zamyslet nad tím, zda a jak využíváme Bohem nabízených prostředků k dosažení spásy. Jistě každý z nás zjistí, že může ledacos dělat lépe, nikdo není bez chyby, bez hříchu...

Téma hříchu se tedy v tomto týdnu přímo nabízí k rozjímání. Nejde jen

Editorial

o osobní hřích, který je potřeba vyznat ve svaté zpovědi a zbavit se tak ďáblou smyčky. Jde i o důsledky osobního hříchu pro druhé lidi. Někdy jsou důsledky viditelné hned, jindy se projeví navenek až za nějaký čas - a může to trvat opravdu dlouho... K odstranění následků jednotlivých hříchů je vždy nutné odpuštění - ze strany Boha a často i ze strany člověka. Bůh odpouští rád, protože jeho láska k nám je dokonalá - a je-li opětována upřímnou lítostí člověka nad spáchaným zlem a snahou napravit, co je možné, a také vykonáním pokání, pak Bůh dává své milosrdné lásce průchod. Problém nastává tehdy, když člověk nelituje... Má-li však odpustit člověk - a je to jeden ze skutků duchovního milosrdenství - i trpělivě snášet křivdy, bývá s tím mnohdy potíž. Ne že by člověk upřímně nechtěl odpustit, ale sám je zraněn a oslaben dědičným hříchem, takže ztěžka odpouští - zvláště, je-li zranění druhým člověkem hluboké. Bez Boží pomoci to člověk nezvládne. Krásné svědectví o odpuštění otiskl slovenský časopis *Vítazstvo Srdca* a vám je zprostředkovává Světlo na str. 6-7.

Avšak každé špatné rozhodnutí v boji se zlem má za následek vpuštění vlivu ďábla do vlastního života, domova. Tak na to upozorňuje v souvislosti s oblastí rodinného života začínající exorcista, jenž se zacvičuje v Římě. (str. 12) Špatným rozhodnutím v boji s ďáblem může být i vědomé odmítnutí Bohem nabízených prostředků k vítězství nad zlem v našem životě. Neměli bychom proto nikdy vzít, byť i jen na chvíli, na lehkou váhu vyznat svůj hřích, svoji slabost ve svaté zpovědi! Svatý Jan Bosco nám ve své vizi jasně ukázal, jak ďábel pracuje na naší věčné zkáze. (str. 4-5) Mějme tento varovný sen i my stále před sebou!

Hledejme pak oporu v Neposkvrněné, ona se stala Matkou Spasitele, na niž pekelné mocnosti nemohou. (str. 10-11) Je nepochybné, že z boje s ďáblem nevyjdeme bez šrámu, ale není nemožné zvítězit. S Pannou Marií zvítězíme vždy! Je-li ona trvalou účastnicí na našem životě (např. i skrze zasvěcení se jejímu Neposkvrněnému Srdci), pak může působit stejně, jak o tom čteme v Bibli a jak kupříkladu dokládají náboženské dějiny Bretaně. (str. 8-9) Hlavně je však důležité nepřeslechnout nikdy její slovo: „Učiňte vše, co vám Ježíš řekne.“ To je nejsnazší a jistá cesta ke spáse!

Daniel Dehner

Do míst, kde je dnes pro tebe připraven hojný duchovní úžitek, tě zavedou zástupy, které směřují na poušť, aby tam slyšely Jana. Ti všichni zanechali doma vše, co je těší, zaměstnává i trápí, a nesou s sebou jen své hříchy, svou touhu a svou naději. Opravdovému obrácení pomáhá odloučenost od lidí i od věcí a samota, ve které může duše stanout Bohu tváří v tvář.

Jan přitahuje všechny nejen svým slovem, ale i svou osobností. To, co od nich požaduje, ukazuje přesvědčivě svým vlastním způsobem života. Jeho velikost se opírá o jeho nelíčenou prostotu a nesmlouvavou sebekázeň. Dal všechno do služeb toho posláni, ke kterému ho Bůh povolal. Z toho můžeš poznat, v čem spočívá síla a účinnost opravdového apoštolátu: nerozhodují o něm slova, ale úplná odevzdanost Bohu, vytrvalá modlitba a dobrovolné odříkání. Přibližuj se s úctou k tomuto muži, pohleď na jeho hrubý šat, všimni si i přísných rysů jeho tváře, všimni si jeho vzezření, ze kterého vyzařuje rozhodnost a posvátný zápal pro Boží věc. Přijmi s úplnou otevřeností jeho naléhavou výzvu: *Čiňte pokání!*

Ti, kteří přicházejí s kajícím srdcem, přišli, protože pocíťují potřebu vyznat se ze svých vin. Pokorné a upřímné doznání je vstupní branou k opravdové lítosti. Poslušně vstupují do očištných vod. Není jim zatěžko trpělivě vyčkat na chvíli, kdy je Křtitel polije vodou z Jordánu. Upřímná touha po obrácení, spojená s posvátným obřadem jim dává jistotu skutečného odpuštění. Při pohledu na tváře kajícníků, kteří vystupují na břeh s radostí v srdci, děkuj Pánu za nesmírný dar jeho svátostí, které ti trvale zprostředkují Boží milosrdenství.

Ale jsou zde i jiní příchozí, kteří jsou si příliš jisti sami sebou, než aby pocíťovali potřebu vyznat se s lítostí ze svých hříchů. Spoléhají se na svůj původ a na své postavení. Přišli jen proto, že šli všichni, a chtěli by být přednostně odbaveni. Ale Boží muž jim vidí až na dno jejich duše. Svým sebevědomým formalismem urážejí nejen jeho, ale především Hospodina. Má pro ně nejpřísnější slova. Nazývá je *zmijí plemeno*. Při těchto tvrdých výtkách nemyslí ani tak na zaslepené židovské předáky, jako spíše na sebe: nechybí i tobě pokora k upřímnému doznání

Poslední prorok

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Neste ovoce, které je hodno pokání!

vlastní hříšnosti? Nemáš sklon pokládat se za něco více, než jsou ostatní? Nepřipisuješ si zásluhy za to, co ti spadlo do klína? Uvědomuješ si, že všechny úspěchy, na kterých si zakládáš, mohl Bůh způsobit tisícovým způsobem? Neseš ovoce opravdového pokání? Plané stromy budou vyfáty a spáleny.

Nezahanbuje tě Janova pokora a skromnost? Celé město i daleké okolí vytáhlo za ním. Vidí v něm Mesiáše, ale Jan je vyvádí z omylu: – Nejenže nejsem Mesiáš, ale Mesiáš, který přijde po mně, je tak veliký, že já jsem vedle něho ničím. *Nejsem hoden, abych mu podal obuv*. Pravá pokora všechno, co je a co má, používá výhradně k tomu, aby oslavila Boha.

Janovo proroctví o příchodu Božího království se již vyplnilo. Nepřestávej děkovat Bohu, že smíš žít v té požehnané době, kdy ti *Bůh prokázal milosrdenství* a dostalo se ti milosti nikoliv Janova, ale Ježíšova křtu spolu s tak velikou hojností darů Ducha Svatého: *ducha moudrosti a rozumu, ducha rady a síly, ducha poznání a zbožnosti a bázně před Hospodinem*. Jestliže si Izraelité tak velice vážili Janova křtu, uvaž, oč větší je míra milostí, kterých se dostává tobě. Není to však jen nezasloužené vyznamenání, ale i závazek. Pán od tebe právem očekává, že se pro něho staneš *dobrou pšenici*, kterou bude moci *shromáždit do své sýpky*. Kdybys zůstal jen *prázdnou plevou*, platí o tobě druhá část Janova proroctví: *neuhasitelný oheň*. Již podruhé mluví Prorok o přísňem ohni Boží spravedlnosti. Není nejmenšího důvodu pochybovat o vážnosti jeho výroku. Připomeň si to, kdykoliv jsi v pokušení chlácholit se představou Boha, který bude nadmíru shovívavý na úkor spravedlnosti. Smýšlel bys stejně bláhově jako farizeové, kteří troufale spoléhají na Abrahámovo otcovství.

Osvědčený návod, jak se stát dobrou pšenici, má pro tebe připravený svatý Pavel. Až se vrátíš domů, přečti si pozorně jeho napomenutí a upozornění. Jeho ná-

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 11,1-10

Vyrazí ratolest z pahýlu kmene Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a zbožnosti, naplní ho duch bázně před Hospodinem. Nebude soudit podle zdání, nebude rozhodovat podle doslechu, ale podle spravedlnosti bude soudit chudé a podle práva se bude rozhodovat pro ubohé v zemi. Zabije násilníka holí svých úst, usmrtí bezbožného dechem svých rtů. Spravedlnost bude rouchem jeho beder a věrnost bude pásem jeho boků. Vlk bude přebývat s beránkem, pardál si lehne vedle kozlátka, tele a lviče budou žrát pospolu a malé dítě je bude vodit. Kráva pást se bude s medvědicí, jejich mláďata spolu ulehnu, lev jako býk bude řezanku žvýkat. Kojenec si bude hrát nad dírou zmije a nemluvně sáhne rukou do skrýše jedovatého hada. Nikdo nebude škodit ani pustošit na celé mé svaté hoře, protože země se naplní poznáním Hospodina, jako vody pokrývají moře. Tehdy se objeví kořen Jesse jako znamení národům; pohané ho budou hledat a jeho sídlo bude slavné.

2. čtení - Řím 15,4-9

Bratři! Všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Písma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději. Bůh, zdroj vytrvalosti a povzbuzení, kéž vám dá, abyste žili v souladu podle vůle Krista Ježíše. Tak budete moci svorně a jedněmi ústy oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista. Přijímejte proto jeden druhého

Dokončení na str. 5

vod je obdivuhodně prostý a jednoduchý: *Přijímejte jeden druhého tak, jak Kristus přijal vás k Boží oslavě: stal se služebníkem...* Spolupracujte tak s Boží milostí, aby poznání Hospodina naplnilo zemi a aby ho pohané hledali.

„Všemohoucí a milosrdný Bože, spěcháme vstříc tvému Synu; ať nám nejsou na překážku pozemské zájmy...“⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. vstupní modlitba

Svatá zpověď

Prvním darem zmrtvýchvstalého Krista pro apoštoly bylo odpuštění a s ním spojený pokoj. Zároveň jim dal moc a poslání odpouštět hříchy. „Kristus chtěl, aby celá jeho církev byla svou modlitbou, svým životem a svou činností znamením a nástrojem odpuštění a smíření, které nám získal za cenu své krve,“ tak říká Katechismus katolické církve (1442). „Svatost smíření s Bohem totiž působí ryzí »duchovní vzkříšení«, vrací důstojnost a životní dobro Božích dětí, z nichž nejcennějším je přátelství s Bohem.“ (KKC 1468)

Hříchem se člověk odvrací od Boha a ztrácí vzácné dobro, vroucné přátelství s ním. Ne že by Bůh odnímá člověku svoji lásku, ale egoismus a nedostatečná odevzdání do Boží vůle narušují dětiný vztah k našemu nebeskému Otcí. Tak jako naši prarodiče i my se často rozhodneme pro satanovy nabídky, a tím se mnohokrát nevědomky odevzdáváme do jeho moci. Každý to zná: Když jsme poprvé podlehlí pokušení, jako alarm se ozvalo naše svědomí. Avšak když tohoto nesprávného rozhodnutí nelitujeme a naše předsevzetí tento hřích už nespáchat není pevné, často padneme do stejné pasti a naše mylné jednání se stane zvykem, neřestí, závislostí. V tomto duchovním boji je svátost smíření tou nejsilnější zbraní. Jen co hříchu litujeme a prosíme Boha o odpuštění, ztratí ďábel svůj nárok na vládu nad naším srdcem. Ježíšovými slovy, která vyslovil kněz: „Udělují ti rozhršení...“, osvobozuje Bůh duši ze všech pout zla a zlému odnímá veškerý vliv na ni. Tíseň a smutek, které člověk nese jako následek své viny, musí ustoupit, protože Boží odpuštění dává útěchu, sílu a v některých případech dokonce i tělesné uzdravení. Proto mohl svatý farář arský, který denně strávil 14 hodin ve zpovědnici, tvrdit: „Hříchy nedokážu natrvalo zahnat, protože se opět vrátí; a to nejpozději na smrtelné posteli. Když chceš hříchy dobře skrýt, musíš se z nich dobře vyzpovídat.“

Tři překážky dobré svaté zpovědi

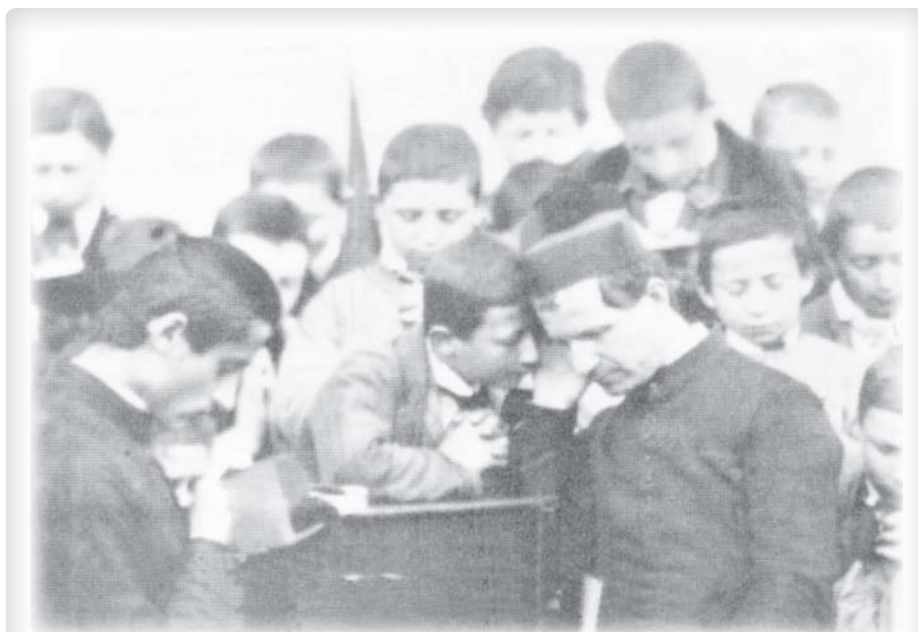
Právě obraz této skutečnosti viděl charismatický pedagog sv. Jan Bosco v jednom názorném tzv. bdělém snu, který na něho samotného velmi silně zapůsobil a hluboce otrásl jeho chlapci. Dne 4. dubna 1869 vyprávěl:

„Stál jsem u dveří svého pokoje a potom jsem vyšel ven. Podíval jsem se ko-

lem sebe a najednou jsem byl v kostele uprostřed mých chlapců. Vypadalo to, že se právě připravují na svatou zpověď. Obrovský zástup čekajících se tlačil u mé zpovědnice pod kazatelnu. Když jsem se trochu rozhlédl a popřemýšlel, zda dokážu všechny vyzpovídat, posadil jsem se do zpovědnice. Hned nato jsem ale opět vstal, abych našel více zpovědníků, kteří by mi pomohli. Jelikož jsem žádného nenašel, chtěl jsem zajít do sakristie a zavolat kněze. Mezi chlapci jsem zpozoroval pár takových, kteří měli okolo krku provaz, jenž je škrtil. »Co znamená ten provaz?« zeptal jsem se. »Dejte to dolů!« Neodpověděli mi a jen na mne neustále hleděli. »Pojďme, dejte si ten provaz dolů.« Chlapec, jehož jsem oslovil, mi odpověděl: »Nemohu, za mnou jej někdo pevně drží. Pojďte a přesvědčte se.« Podíval jsem se pozorněji a zdálo se mi, jako bych

za zády mnoha chlapců viděl třet dva velmi dlouhé rohy. Přistoupil jsem trochu blíže, abych lépe viděl. Když jsem zašel za jednoho z chlapců, spatřil jsem za ním ošklivou bestii se strašnou tlamou. Vypadala jako velká kočka s dlouhými rohy; to ona utahovala smyčku. Obluda odvrátila svoji škaredou tvář, zakryla si ji tlapami a přikrčila se, abych ji neviděl.

Některých chlapců jsem se ptal, jak se jmenují, ale žádný z nich mi neodpověděl. Tu jsem se zeptal toho škaredého zvířete, ale ono se o to více začalo skrývat. Rozkázal jsem jednomu z chlapců: »Jdi do sakristie a popros, aby ti don Merlone dal nádobu se svěcenou vodou.« Za chvíli se chlapec vrátil i se svěcenou vodou. Mezitím jsem zjistil, že každý z chlapců měl za zády skrčeného jednoho takového to nepřijemného »služebníka«. Vzal jsem svěcenou vodu a řekl jsem jedné z těch příšer: »Řekni mi, kdo jsi!« To zvíře se na mne podívalo, vyplázlo jazyk, vycenilo zuby a chystalo se na mne skočit. »Okamžitě mi řekni, co tu děláš, ty odporná bestie! Můžeš zuřit, jak jen chceš, já se tě nebojím. Vidiš tady toto? Touto vodou tě pořádně umyji.« Zvíře na mne civělo a uleklo se. Zkroutilo se tak, že zadní tlapy mělo na ramenou. Znovu se začalo vzpínat, ale já jsem se na ně pronikavě podíval a zahlédl jsem, že v rukou dr-

Sv. Jan Bosco vysvětlil svým chlapcům, že bolest z upřímné lítosti nemusí člověk cítit. Stačí, když si hříšník plně uvědomí, že zlo – hřích spáchal jako důsledek nedostatku lásky k Bohu a k bližnímu, a je mu to upřímně líto.

želo více provazů. »A teď mi řekneš, co tu děláš!« Pozvedl jsem nádobu se svěcenou vodou. Obluda chtěla utéct. »Zůsta-neš tu, to ti přikazují!« Obluda zavrčela a řekla: »Podívej,« a ukázala mi smyčky. »Řekni mi, co znamenají ty smyčky?« Odpověděla mi: »Co, ty to nevíš? Jsem zde a těmito třemi smyčkami držím chlapce uvázané, aby se špatně vyzpovídali. Tě-mito smyčkami přivedu 90 procent lidí do zatracení.« - »A jak to děláš?« - »To ti neřeknu, protože pak budeš mladé va-rovat.« - »Já chci hned teď vědět, co tyto smyčky znamenají. Mluv, jinak tě pokro-pím svěcenou vodou!« - »Neee! Straš-né! Raději mě pošli zpět do pekla, ale neprskej na mne tu vodu!« Bestie se vy-krucovala, ale pak přiznala: »První smyč-ka svazuje chlapce, aby při zpovědi ně-co zamlčeli. Druhá smyčka způsobí, že se zpovídají bez lítosti.« - »A třetí smyč-ka?« Bestie vykřikla: »Třetí ti neprozra-dím! Nestačí ti to? Už bylo toho povída-ní až příliš.« - »Rozkazuji ti, abys mi to řekla!« Tu najednou vyšlehl z jejích očí plameny, a dokonce i kapky krve a obluda řekla: »Třetí smyčka jim brání dát si pevně předsevzetí a následovat radu zpo-vědníka.« Začal jsem všemi směry kropit svěcenou vodou všechny ty bestie. A ta monstra, strašně vylekaná, utekla. Musím ještě dodat, že mi ta obluda před svým útekem řekla: »Pozoruj, jaký užitek mají chlapci ze svatě zpovědi. Ovoce zpovědi musí být polepšení. Když chceš poznat, zda chlapce držím ve smyčce, všiměj si, zda se polepšili.« Vtom jsem se vzbudil, byl jsem ve své posteli.“

Když Jan Bosco vyprávěl o této vizi, ukončil ji radou, která může platit i pro nás: „Tomuto snu můžete přikládat takovou důležitost, jakou chcete. Je ale pravda, že tento sen přesně odpovídá skutečnosti. (...) Udělejme všechno, co je v našich silách, abychom se vysvobodili z ďáblových smyček!“ (*Memorie Biografiche IX, 593*)

Plnomocné odpustky

To, co Jan Bosco jako osvícený pedagog vysvětloval svým mladým, platí samozřejmě i pro nás, křesťany dnešní doby. Každý člověk zažívá, že i navzdory upřímné snaze znovu padá, a i když přistupuje pravidelně ke svatě zpovědi, některých slabostí a chyb se dokáže zbavit

jen velmi těžko. Je to proto, že ve svatě zpovědi jsou nám sice odpuštěny všechny hříchy, ale následky, to znamená ne-zdravé připoutání ke stvořením a zatvr-zelost, nám zůstávají. Tyto negativní následky, které jsme si sami zapříčinili, nazývá Katechismus katolické církve „tresty za hříchy“.

K jejich uzdravení a k překonání naší náklonnosti k určitým hříchům ze zvyku a ke slabostem dává církev z pokladu milostí Ježíše Krista a ze zásluh svatých odpustky. Každý katolický křesťan (ne-smí být v exkomunikaci) může každý den získat plnomocné odpustky za následující podmínky⁽¹⁾:

1. Musí být ve stavu posvěcující mi-losti alespoň na konci předepsaných úko-nů, což mj. znamená přistoupit ke sva-tě zpovědi krátce před anebo po úkonu k získání odpustků.

2. Musí přijmout svatě přijímání, Ježí-še, plnost všech milostí (je vhodné, aby se tak stalo ve stejný den, kdy je vykonán odpustkový úkon).

3. Pomodlit se na úmysly Svatého ot-ce, např. Otče náš, Věřím a Sláva Otci či jinou předepsanou modlitbu.

4. Vykonat skutek určený církví, např. půlhodina adorace před Nejsvětější svátostí, půlhodina duchovní četby Pisma svatého, zbožná společná modlitba rŕ-žence, pobožnost křížové cesty před za-staveními řádně zřízené křížové cesty.

5. Pro účinek odpustků je rozhodující náš vnitřní postoj. Tato velká milost vnitř-ního uzdravení a osvobození od všech „trestů za hříchy“ se totiž nedá koupit, ani automaticky získat nějakými náboženský-mi úkony. Je potřebná upřímná touha nemít zalíbení v hříchu, a to ani v lehkém. Naše duše může zakusit žádané uzdra-vení a posvěcení jen tehdy, pokud má-me touhu plnit Boží vůli v našem živo-tě, anebo jinak vyjádřeno, když chceme Bohu dělat jen radost. Potom zažijeme, že pokud získáme plnomocné odpust-ky častěji, změní k lepšímu dokonce náš charakter, protože nám pomáhají zane-chat sobecké návyky. Toto štěstí pak ne-zůstane jen u jednoho člověka, ale bude vyzařovat na jeho okolí a na celé lidstvo.

Všechny odpustky můžeme získat na způsob přimlvy i pro zemřelé, jejichž duše se nacházejí v očistci.

Z Vítazstvo Srdca 110/2016 přeložil -dd-

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 3

do svého společenství, jak i Kristus přijal vás - k oslavě Boží. Tím chci totiž říci: Kristus se stal služebníkem Židů, aby se prokázalo, že Bůh je věrný, aby tím byla stvrzena zaslíbení daná praotcům; ale také proto, aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství, jak je psáno: „Proto tě budu velebit mezi pohany, tvé-mu jménu budu zpívat chválu.“

Evangelium - Mt 3,1-12

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Obráťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Jan byl totiž ten, o němž řekl prorok Izaiáš: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!“ Jan měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás, živil se kobylykami a medem divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém, celé Judsko a celý kraj kolem Jordánu, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Když však viděl, že k jeho křtu přichází mnoho farizeů a saduceů, řekl jim: „Zmijí plemeno, kdo vám uká-zal, jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášejte tedy ovoce hodné obrácení. Nemyslete si, že můžete říkat: ‚Naším otcem je Abrahám!‘ neboť vám říkám: Bůh může oživit tyhle kameny a Abra-hámovi z nich udělat děti. Sekera už je přiložena stromům ke kořenu; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně. Já vás křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem Svatým a oh-něm. V ruce má lopatu a pročistí (obi-lí) na svém mlatě. Pšenici uloží na syp-ce, plevy však bude pálit ohněm ne-uhasitelným.“

Poznámky:

⁽¹⁾ V tomto textu nejde o úplný výčet mož-ností získat plnomocné odpustky, ný-brž o spojitost s tématem. Více viz *Enchiridion odpustků. Předpisy a ustano-vení o odpustcích*. Matice cyrilometoděj-ská s. r. o., Olomouc 2000. [pozn. red.]

Vítězství odpuštění

„Milujte své nepřátele, dobře činite těm, kdo vás nenávidí, dobrořečte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vás hanobí.“ (Lk 6,27-28) Toto je snad nejtěžší úkol, který nám Pán Ježíš dává.

Ale pokud bylo nějaké srdce zraněné a to zranění v něm utvořilo zdi, které z vlastní síly nedokážeme zbourat anebo je ani nechceme zbořit, tak se i pro křesťana vynořuje oprávněná otázka: „Odkud mám vzít sílu udělat první krok, překročit vlastní stín a nabídnout ruku ke smíření?“ Ano, dokonce i ten, kdo chce odpuštění, si musí upřímně přiznat: „Dokážu to jen s Boží pomocí, jen v jeho síle.“

Slovenský časopis Vítězstvo Srdca na toto téma otiskl povzbudivé svědectví, o které se nyní dělíme s našimi čtenáři.

Jeden pěkný příklad, související s tímto problémem, uvedl P. Patrick Cahill, náš spolubratr z Irska, který od svého kněžského svěcení v roce 2009 působí ve své vlasti, a to hlavně ve školách farnosti Mitchelstown. Od roku 2016 byl pověřen celonárodně spolupracovat na evangelizaci farností, což on sám považuje za velké privilegium. Když jsme ho oslovili, aby se zamyslel nad tématem duchovní boj, hned si vzpomněl na Emmu Siskovou, kterou poznal asi před sedmi lety v mládežnické skupině *Youth 2000* na modlitebním setkání. „Tehdy to byla 19letá studentka, plná života a entuziasmu, s jasným pohledem na módu a styl. Dnes pracuje Emma pro skupinu Pro-Life. Cestuje po celém Irsku a promlouvá ke gymnazistům a středoškolákům o důstojnosti lidského života. Vloni během jedné poutě do Medžugorje vydala Emma dojímavé svědectví o tom, jak dokázala odpuštění a jak to v ní způsobilo duchovní uzdravení.“

Emmino svědectví

Spolu s mými dvěma bratry a sestrou jsem vyrůstala v katolické rodině. Avšak moje víra nebyla hluboká a jako mladé děvče jsem chodila na mši svatou jen proto, abych uspokojila rodiče; moje myšlenky byly někde úplně jinde. Ve třinácti letech jsem začala navštěvovat střední školu v sousedním městě Mitchelstown. Bylo to pěkné období a jako mladý člověk jsem s radostí získávala nové zkušenosti. Spolu se svými spolužáky jsem denně cestovala školním autobusem a právě tam došlo k oné dramatické události, která poznamenala můj další život. V šestnácti letech mě spolužáci v autobuse na jedinou začali šikanovat a vysmívat se mi.

Samozejmě, tento mobbing měl svoji předehru. Začalo to poté, kdy jsem během letní brigády v rodném městě Ballyporeen byla svědkem krádeže a nahlásila jsem ji šéfovi. Problém přitom však byl ten, že zloději, kterým ukradenou sumu peněz stáhli z příjmu, byli všichni chlapci a děvčata, kteří jako studenti se mnou každé ráno cestovali v autobuse do Mitchelstownu. V září, když opět začala škola, jen co jsem nastoupila do autobusu, mi začali nadávat a házet po mně různé věci. Když jsem vystupovala, jejich nadávky se nesly za mnou. Nejprve jsem se snažila všechno ignorovat a myslela jsem si: „Když uvidí, že mě tím nedokážou rozhněvat a že se tím nenechám urazit, sami s tím přestanou, nebo je to bude nudit.“ Ale to se nestalo. Stále víc a víc přibývalo těch, kdo mi nadávali a podráždili mi nohy. Mobbing, který byl stále agresivnější a ke konci až násilnický, trval celé měsíce.

Vpravo Emma Sisková

Toto všechno se za pár měsíců těžce odrazilo na mém citovém životě a psychickém zdraví. Věci, které mě předtím těšily a dělaly mě šťastnou, jako kupříkladu tanec anebo čas trávený s přáteli a s mojí rodinou, mi už vůbec nic nedávaly. Začala jsem trpět depresemi a chtěla jsem být pořád sama. Když jsem byla už téměř úplně na dně, pomyslela jsem si: To už nezvládnou! Způsob, jakým mě ponižovali a ničili, mě utvrdil v tom, že na mně není nic dobrého a hodnotného. Bylo mi sedmnáct a byla jsem úplně vyřízená, zcela zlomená. Moje sebedůvěra a celá moje osobnost byly v troskách.

Vnitřně plná nejistoty, hněvu, zloby, hanby a bolesti, byla jsem v hloubce svého já přesvědčená: Takto se budeš teď cítit po celý zbytek svého života!

Ale vlastně jsem necítila už vůbec nic a nikdo mě nedokázal uzdravit. Abych se zbavila tohoto zla nahromaděného v mém nitru a osvobodila se od negativních vnitřních pocitů, začala jsem se sama zraňovat. A abych v sobě otupila bolest, hledala jsem pomoc v alkoholu.

Jako noční můra byla pro mne kupříkladu halloweenová noc v roce 2007 u nás doma, v mém rodném městě Ballyporeen, když mě jako smečka vlků obklíčilo a napadlo 25-30 mladých lidí, které jsem znala ze školního autobusu. Jedno děvče se projevilo zvlášť kruté a surově, brutálně mě bilo a tahalo za vlasy. Nakonec jsem padla na zem. Ještě si vzpomínám, jak jsem se tam na zemi svíjela a před sebou jsem viděla vytržené chomáče mých vlasů. Tehdy v noci mi pomohl jeden muž, který šel okolo a viděl, co se stalo. Jako moderní „dobrý samaritán“ se zastavil a rozehnal ten zuřivý shluk mladých.

Jediným důvodem, proč jsem se koncem roku 2007 rozhodla jít na duchovní cvičení *Youth 2000* pro mladé katolíky z naší oblasti, bylo moje zoufalství. Chtěla jsem být – ať už by to stálo cokoli – znovu sama sebou a byla jsem ochotna dát za to všechno. Přitom jsem vůbec netušila, že toto rozhodnutí od základů změní celý můj život. Během mše svaté mě Bůh mimořádně obdaroval; jednoduše a přirozeně jsem poprvé zakusila jeho přítomnost, jakož i jeho lásku ke mně.

Do té doby byl pro mne Bůh vždy velmi daleko, vzdálený. Ani jsem nevěděla,

že mě hluboce miloval, anebo že toužil po tom, aby měl se mnou vroucí osobní vztah. Co mi bylo hned jasné a co mě v mé situaci utěšilo, byla skutečnost, že také Ježíš trpěl nespravedlivě, vinou druhých. A tak jsem se v jednom okamžiku, který mohu nazvat jen okamžikem milosti, rozhodla, že dám Bohu šanci. Chtěla jsem ho lépe poznat, a tak jsem vstoupila do mládežnické skupiny *Youth 2000* v mé farnosti, kde jsem se poprvé ve svém životě skutečně upřímně a z hloubky srdce modlila.

K mému uzdravení nedošlo sice hned, nebylo to z ničeho nic, ale když jsem se začala modlit, i věci se začaly měnit. Brzy jsem pocítovala radost, že jsem se jednou týdně mohla modlit s modlitební skupinou v eucharistické přítomnosti Pána Ježíše.

Během jednoho z těchto večerů jsem při modlitbě prožila něco velmi pozoruhodného. V duchu jsem si představovala, že jsem v nebi, u Boha, když se v tom momentě blížili k nebeské bráně právě ti lidé, kteří mi tak moc ublížili, kteří mě uráželi a zraňovali mě. Bůh je ale do nebe nechtěl vpustit. Řekl: „Kvůli tomu, co jste udělali Emmě, sem nemůžete vstoupit.“ Bez rozmyšlení jsem se obrátila na Boha a úpěnlivě jsem ho prosila: „Nech je vejít, netrestej je za jejich chování vůči mně. Já jim odpouštím!“ V tom okamžiku jsem pochopila, že jsem spolužákům ve

Emma Sisková druhá zprava

svém nitru zcela odpustila a chtěla jsem pro ně jen to nejlepší – nebe. Starost o jejich duši byla pro mne důležitější než bolest, kterou mi způsobili.

Ano, nakonec jsem byla díky modlitbě schopná odpustit těm, kteří mě zranili. A Ježíš mě osvobodil od všech negativních myšlenek a pocitů, které se ve mně nahromadily. Mluvit v dnešním světě o odpuštění a smíření, to je velice těžké. Obojí si totiž zaměňujeme se slabostí. Najednou jsem pochopila, že bez odpuštění není možný pravý pokoj. Vždyť my všichni – ať už chceme, nebo ne – jsme zapojeni do duchovního boje. Nikdo nemůže zůstat na neutrální půdě. A ďábel nechce prohrát boj; za žádnou cenu. Chce nenávisť a válku. Chce zatvrzelá srdce, která jsou nemilosrdná, nesmiřitelná a nepokojná. Ale Bůh nám pro tento boj daroval Pannu Marii.

Když se obrátíme na ni, ona nás ubrání před ďáblými útoky. Když padneme anebo se zraníme v duchovním boji, pomůže nám znovu vstát, abychom bojovali dále. Koneckonců vítězství nezískáme zbraněmi či penězi, ale – a to mohou osobně a šťastně dosvědčit – tím, že dovolíme Bohu, aby změnil naše srdce, že se naučíme milovat a odpouštět.

Ačkoliv od té doby uplynulo deset let, není ani teď snadné potkávat ty, kdo mě šikanovali. Jelikož všichni bydlíme ve stejné čtvrti, někdy se potkáme – v obchodě nebo na ulici. Pozdrav, který se při setkání známých očekává, mi přijde dost zatěžko. Když ale ta druhá osoba naváže potom rozhovor, celou situaci to hned usnadní. Musím si i já přiznat, že jsem v minulosti dělala chyby a věci, na něž dnes nejsem vůbec pyšná. Proto si myslím, že také oni si jednou uvědomí, jak nesprávné bylo jejich jednání. Když se naše cesty zkrříží, snažím se jim vnitřně znovu odpustit. Boží milost a jeho přání, abychom milovali každého, mi dávají sílu.

Zatímco je pro mne snadné milovat pouze své přátele, je a zůstává zde stále pro mne jako výzva Ježíšova prosba, abych milovala i své nepřátele.

*Z Vítězstvo Srdce 110/2016
přeložil -dd-*

Trpělivě snášet protivné lidi – dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

Jakuba a Jana a řekla mu: „Poruč, aby tito dva moji synové zasedli jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici v tvém království.“ (Mt 20,21) Maminka lobbowała za svoje děti, ale byla to maminka... Také z této situace si Ježíš bere podnět k jednomu zásadnímu poučení: Jeho království není království moci, není královstvím slávy tak jako ta pozemská, nýbrž královstvím služby a darování se druhým. Ježíš vždycky učí jít k tomu podstatnému, hledět dál a zodpovědně se ujímat vlastního poslání. Mohli bychom zde najít odkaz na další dva skutky duchovního milosrdenství: **napomínat hříšníky a učit neznalé**. Pomysleme na možné přijetí velkého závazku, kterým je pomáhání lidem k růstu ve víře a v životě. Myslím například na katechety, mezi nimiž jsou mnohé maminky a četné

řeholnice, které věnují čas vyučování dětí základním prvkům víry. Kolik jen námahy to stojí, když zejména děti by si raději hrály, nežli se učily katechismu!

Doprovázet při hledání podstatného je krásné a důležité, protože nám to umožňuje zakoušet a sdílet radost ze smyslu života. Často se nám stává, že potkáváme lidi, kteří lpí na povrchních, pomíjivých a banálních věcech. Někdy proto, že nepotkali někoho, kdo by je stimuloval, aby hledali něco jiného a vážili si pravých pokladů. Vyučovat někoho, aby hleděl na podstatné, je zásadní zvláště v naší době, která, jak se zdá, ztratila orientaci a sleduje pouze krátkodechá uspokojení. Učit objevovat to, co od nás chce Pán, a jak na to můžeme odpovídat, znamená vydávat se na cestu růstu ve svém vlastním povov-

lání, na cestu pravé radosti. Ježíšova slova určená matce Jakuba a Jana a potom všem učedníkům ukazují, jak se vyhýbat závidění, ambicím, lichocením a pokušením, která neustále číhají i mezi námi křesťany. Požadavek radit, napomínat a učit nás nemá vést k pocitu nadřazenosti ve vztahu k druhým, ale především nás zavazuje, abychom šli do sebe a ověřovali si, zda jsme koherentní vzhledem k tomu, co žádáme od druhých. Nezapomínejme na Ježíšova slova: „Jak to, že vidíš trísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ?“ (Lk 6,41) Duch Svätý ať nám pomáhá, abychom byli trpěliví ve snášení druhých a pokorní a jednoduší, když udělíme rady.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán*

Maria, Matka „dobré zvěsti“

Učení, které Ježíš hlásal po tři léta v Palestině svým učedníkům, ano, všemu lidu, označuje sám jako „radostnou zvěst“, (jako „evangelium“, srov. Lk 4,18), a také jeho příznivci ji za takovou považují. Kdo slyší Ježíše, kdo jí věří a následuje ji, je skutečně na správné cestě a nakonec dosáhne s jistotou jemu uloženého cíle. Stejně tak byl dán čtyřem písemným významům, které zachovaly Ježíšova slova a skutky, příznačný název evangelium, „radostná zvěst“.

Maria byla první, které byla v Nazaretě archandělem Gabrielem radostná zvěst ohlášena. Čas spásy je zde a ona sama má být matkou tak dlouho očekávaného Zachránce. Měla proto zvláštní důvod k radosti.

Při porodu v Betlémě platila také pro ni, jakož i pro pasáčky na blízkém poli slova ohlašujícího anděla: „Zvěstují vám velikou radost, která bude radostí všeho lidu; dnes se vám v Davidově městě narodil Spasitel.“ (Lk 2,10-11)

S úkolem pro své učedníky, aby učinili radostnou zvěst známou celému světu, se Ježíš rozloučí po naplnění spásy s tímto světem.

Ježíšovo slovo se především mění ve skutek. Tomu rozuměla zejména Maria již při svatbě v Káni, když nabádala služebníky: „Všechno, co vám řekne, učinite.“ (Jan 2,5) Nato se stane první zázrak a Boží Syn začíná s hlásáním evangelia.

Maria byla při tom, když 120 věřících (Sk 1,15) po devět dní vyčkávalo v hodovní síni, aby si vyprosilo příchod Ducha Svatého. Poté, co se „síla shora“ v podobě ohnivých jazyků snesla na každého přítomného a Petr poprvé hlásal radostnou zvěst zvědavému přicházejícímu množství lidu, je pokřtěno 3000 toužících lidí. Pocházejí z 15 národů, ze všech zemí okolo Středoziemního moře až k Mezopotámii. Maria byla také v den zrození církve přítomná, modlící se, jako Matka Církve.

Ale nejen v jeruzalémské pra-církvi se Maria projevuje jako pohánějící a účinná modlitební síla. Zůstává jí v průběhu následujících 2000 let dějin církve, do dnešního dne. Zejména viditelné je to na zasvěcených posvátných místech, ja-

ko v mexickém Guadalupe, ve francouzských Lurdech nebo v portugalské Fatimě. Kdekoliv se Boží Matka ukázala, projevila se změna, prosadilo se obnovení víry: nový začátek! Papežové poslední doby nás opakovaně vyzývali k „nové evangelizaci“. Kde je Maria živá ve vědomí věřících, kde je přítomná jako „modlící se“ před 2000 lety v hodovní síni, tam se ukazují divy „nové evangelizace“.

Tak se to projevilo opakovaně v průběhu církevních dějin, nejinak tomu bylo ve Francii, kterou Francouzi rádi nazývají „první Dcerou církve“. Viditelné je to zejména v jejím západním cípu, Bretani, která se chlubí, že je „zemí Matky Boží“. Bretaňci přirklí nebeské Matce dva čestné tituly, které jsou v ostatním světě málo známé: *Notre-Dame de Bonne Nouvelle* (Naše milá Paní dobré zvěsti) a *Notre-Dame des Miracles* (Naše milá Paní zázraků). V kostele sv. Aubina v arcidiecézním městě Rennes je milostný obraz, který odkazuje na Ježíšovu zvěst, evangelium.

K jeho největším ctitelům patřil také 4. října 1987 Janem Pavlem II. blahorečený Marcel Callo. Papež představil posluchačům při této příležitosti blahorečení krátce a heslovitě dějiny této renneské diecéze. Začal oběma zakládajícími biskupy Amandem a Melainem.

Kostel sv. Aubina
v arcidiecézním městě Rennes

Naše milá Paní dobré zvěsti, milostný
obraz v kostele sv. Aubina v Rennes

Sv. Melain (5. biskup renneský) byl roku 515 poctěn zjevením Panny Marie. V blízkosti městečka Brulais se mu ukázala nebeská Paní a řekla: „Můj Syn mi vyhradil toto místo pro mé uctívání. Pramen živé vody vytryskne u tvých nohou: symbol milostí, které chceš dát všem, kteří se tu ke mně budou modlit.“ (Mohl by v tom být spatřován předobraz pro pozdější dění v Lurdech.)

Je tak zajištěna velkolepá budoucnost Bretaně, pokračoval 4. října 1987 Svatý otec dále, a její „duchovní plodnost“, dokud existují osobnosti jako sv. Ludvík Maria Grignon z Montfortu nebo sv. Jeanne Juganová...

Papežem zmíněnému jezuitovi Julienne Maunoirovi († 1688), jednomu z nejzaslouženějších apoštolů Bretaně – blahorečenému v roce 1951 – se měla Panna Maria zjevit vícekrát a předat mu poselství. Totéž se říká o jeho učedníkovi a následovníku Michelovi Le Nobletz (srov. německý *Lexikon der Marienerscheinungen* od Roberta Ernsta nebo ve francouzštině sepsaný lexikon Mariiných zjevení od René Laurentina).

Největší význam získává mariánské město Rennes především díky sv. Ludvíkovi Marii Grignonovi z Montfortu (1672–1716), který zde prochází svou první výchovou a je vzděláván pro budoucí apoštolát „dobré zvěsti“. Sám skrze 200 misí mezi lidem naplnil své současníky Ježíšovým duchem. Přitom se mu Panna Maria opakovaně zjevila na různých místech,

celkem devětkrát. Jeho zbožnost ho pobízela také k psaní knih. Znamé se staly především jeho mariánské spisy „Tajemství Mariino“ a „O pravé mariánské úctě“.

O mariánskou nauku tohoto svatého se opírají, jak známo, „Mariiny legie“ založené v roce 1921 v Irsku, které jsou dnes rozšířeny v celém katolickém světě. Je to jedna z nejuspěšnějších forem „laického apoštolátu“, zejména v misijních zemích Asie a Afriky. (Pisatel tohoto textu, P. Schmidt, mnoho let misionář v Jižní Koreji, to může plně a bez výhrad potvrdit ze své vlastní zkušenosti.) Neboť kde je Maria, tam působí Duch Svatý.

Papež ale ve své promluvě roku 1987 vzpomněl na sv. Jana Eudese (1601–1680), který uvedl v oblibu „uctívání dvou Srdcí“, totiž modlitbu k Božskému Srdci, jakož i důvěru v Neposkrvněné a mateřské Srdce Mariino. Tím přiměl Jan Eudes lidi, aby byli přístupní „dobré zvěsti“. Z neúrodné půdy se stala přijetím naplněná substance!

Nemělo by se zapomínat – také s ohledem na Bretaň – na velké množství svatých, jejichž počet nemůže nikdo vyčíslit, ze všeho lidu, kmenů, jazyků a národů. Také za nevýslovného pronásledování (jako za Francouzské revoluce) zachovali věrnost Beránkovi (srov. Zj 7,14).

K nim přináležejí ctihodný Claude François Poullart des Place (1674–1709), který se zdržoval několik let v Rennes ve stínu Naší milé Paní dobré zvěsti. Vyhlédnutý Bohem, roku 1703, ještě jako laik, povolal k životu „Společnost Svatého Ducha“.

Vedle něho rovnocenně stojí v roce 1845 ze židovství ke křesťanství konvertující rabinův syn Franz Maria Liebermann (1802–1852). Měl podle Boží vůle založit „Společenství svatého Srdce Mariina“, které se roku 1848 spojilo s podobnou Společností Svatého Ducha a vstoupilo do dějin pod novým jménem „spiritáni“. Hlavní důraz položili na misi mezi pohany černé Afriky. V jejich nejlepších časech se jich počítalo na 4000 členů.

V Rennes se 5. listopadu 1749 narodila, vyrostla a s Marií „dobré zvěsti“ důvěrně obeznámila také Adélaide-Marie de Cicéová, spoluzakladatelka (1791) prvního sekulárního institutu. Jí a P. Clorivièreovi vděčí církev za „Dcery od Srdce Mariina“. Ve víru a nebezpečí Francouzské revoluce měly žít, dosvědčovat

a šířit členky institutu bez řádového roucha a bez všech vnějších nápadností „radostnou zvěst“. V klidných časech měl institut na 2400 členek. První německou členkou byla zbožná Dorothea Frommova z Eichsfeldu.

Je třeba zmínit, že Maria také v pozdějších časech obrátila svůj zvláštní mateřský pohled k Bretani – 17. ledna 1871, když se k ní v německo-francouzské válce blížily nepřátelské tlupy. Matka Boží vyslyšela modlitby svých věrných, jako již mnohokrát v dějinách. Zjevila se v Pontmain (diecéze Lavale / Bretagne) a pobídla obyvatelstvo k neustálé modlitbě: „Tedy modlete se přece, mé děti. Můj Syn se nechá obměkčit. Bůh vás brzy vyslyší!“ Bretaň zůstala neobsazená. Biskup z Lavale brzy potvrdil pravost zjevení.

Neméně pozoruhodné také je, že si Matka Boží přidala při jednom z novějších zjevení jinak neobvyklý titul „Panna zjevení“. To bylo v roce 1947 v Tre Fontane před branami Říma. Tam se ukázala adventistovi Brunovi Cornacchiolovi a učinila z něj, z nejtrpčího odpůrce všeho katolického, žhavého zastávce a obránce pravdy.

Tady se ukázala Maria jako vůdkyně k „plně pravdě“. Je přece samotným Ježíšem založené církvi „sloupem a oporou pravdy“ (1 Tim 3,15). A není apoštol Petr, stejně jako jeho následovník papež,

Naše milá Paní zázraků

skálou, na níž Kristus buduje svou církev, a brány podsvětí před ní neobstojí? (srov. Mt 16,18) Kristus se za Petra modlil, aby jeho víra neselhala (srov. Lk 22,32). Také ho zavazuje povinnost posilovat ve víře své spoluapostoly, všechny spoluúčedníky, ano, všechny spoluvěřící.

„Dobrou“, „radostnou zvěst“ (evangelium) učinit všude známou bylo Ježíšovým pověřením jeho učedníkům před rozloučením, a v určitém smyslu „zavěsti“. Do celého světa měli jít jeho poslové, „až na konec země“.

Tato slova platí i pro dnešní dobu, kdy „láska ochladla“ a rozmohla se „náboženská lhostejnost“.

Tu stojí Ježíšova Matka opět na svém místě a pozvedá svůj hlas. Jako na svatbě v Káně rozpoznává jako první a jediná povážlivý stav. Upozorňuje na to svého Syna a pobízí zodpovědné: „Učiňte vše, co vám (Ježíš) řekne!“ Služebníci na svatbě v Káně poslechli Mariinu radu a byli bohatě odměněni: voda se stala vínem. Svatebčané a hosté byli ušetřeni obzvlášť trapné situace. Svatební hostina mohla pokračovat, bez jakéhokoliv přerušení!

Podobně zkouší Bůh církev naší doby. Očividně chladne zbožná láska, Maria to vidí z nebe. Tu se zjeví na zemi, nejednou. Pobízí a zapřísahá k upuštění od hříchů konáním pokání, k modlitbě růžence, k zasvěcení se jejimu Neposkrvněnému Srdci, k navrácení se na správnou cestu. Jen tak může být odvráceno zasloužené neštěstí. Její Neposkrvněné Srdce může triumfovat nad všemi zlými duchy a nad všemi Bohu nepřátelskými silami.

Breťan se svými náboženskými dějinami, které jsme útržkovitě sledovali, nás povzbuzuje jít odvážně Ježíšovou cestou. Pán opravdu zůstává s námi „po všechny dny, až do skonání světa“ (Mt 28,20). Když se toho držíme, je Bůh s námi. Ale splňujeme také jiná slova: „Bděte a modlete se“? Potom platí často opakovaná věta: „Nebojte se! Bůh je silnější, nemějte tedy žádný strach!“

Maria se neunaví, aby nás získala pro toto základní přesvědčení a pravdu. Čeká na vhodnou odpověď a její realizování. Záleží tedy na křesťanech, kdo ve světě získá převahu. Komu bude patřit budoucnost?

Z Maria heute 9/2016 přeložil -jn-

Mystické Město Boží – Vtělení (1)

Úryvek z knihy, jež je životopisem Panny a Matky Boží Marie, který podle zjevení a za vedení samotné Panny Marie napsala služebnice Boží sestra Marie od Ježíše z Agredy (1602–1665), představená kláštera Neposkvrněného Početí, rádu sv. Františka Serafinského v městě Agreda, v provincii Burgos ve Španělsku.

KAPITOLA XXVII.

Pán připravuje nejsvětější Marii na boj s Luciferem a drak Ji začíná pronásledovat

335. Věčné Slovo, již utvořené jako člověk v lůně Marie Panny, mající Ji za svou Matku, vědělo o Luciferových plánech nejen prostřednictvím nestvořených vědomostí svého Božství, ale také stvořenými vědomostmi svého lidství. Proto připravilo obranu svého Stánku, který měl v jeho očích větší hodnotu než celý zbytek tvorstva. Aby tuto nepřemožitelnou Paní přiodělo novou silou proti hloupé a ztřeštěné smělosti zrádného draka a jeho společníků, nejsvětější Kristovo lidství v panenském Mariině lůně vstalo a jako by zaujalo obranné postavení, aby se setkalo a nabídlo bitvu knížatům temnot. V této pozici se Kristus modlil k Otci a prosil Ho, aby obnovil svou přízeň a milosti v Marii, aby mohla s větší silou rozdrtit hlavu odvěkého hada, aby ho tato Žena mohla pokořit, přemoci, zmařit jeho záměry i všechnu jeho moc a aby vyšla z tohoto boje triumfující a vítězná nad peklem, ke slávě a chvále Boha i jeho panenské Matky.

336. Modlitba Krista, našeho Pána, byla Nejsvětější Trojici do nejmenšího splněna. Pak byl Marii nepopsatelným způsobem ukázán její nejsvětější Syn v jejím panenském lůně. V této vizi Ji byly uděleny nevýslovné dary a plnost milosti. Znovu osvicena dodatečným světlem moudrosti, poznávala nejvyšší a nejskrytější tajemství, která nelze popsat. Pochopila zejména, že Lucifer připravil rozsáhlé plány pýchy proti slávě Páně a že jeho nadutost povstala, aby vypila čisté vody Jordánu (Job 40,23). Nejvyšší Ji o těchto věcech uvědomil a řekl: „Má Nevěsto a má Holubičko, pekelný drak se touží s takovým vztekem mstít mému svatému jménu i všem, kteří se mu klaní, že by k sobě chtěl strhnout všechny bez výjimky, přičemž se s troufalou smělostí snaží vyhladit mé jméno ze země živých. Přeji si,

abys Ty, má Milá, převzala obranu mé věci a mého svatého jména tím, že svedeš bitvu s tímto krutým nepřítelem. Já v této bitvě budu s Tebou, protože jsem v tvém panenském lůně. Přeji si, abys zmatla a rozdrtila tohoto nepřítele předtím, než přijdu na svět, neboť jsou přesvědčeni, že je vykoupení světa blízko, a proto se snaží ovládnout a zničit všechny duše bez výjimky dřív, než bude svět vykoupen. Svěřuji toto vítězství tvé věrnosti a lásce. Bojuj v mém jménu stejně, jako já budu bojovat v Tobě proti tomuto drakovi a dávnému hadovi (Zj 12,9).“

337. Tato slova Páně a vědomí těchto tajemství pohnuly srdcem nebeské Matky tak, že nemohu najít slova, abych vyjádřila, co se pak stalo. Když pochopila, že si její nejsvětější Syn přeje, aby hájila čest Nejvyššího, vzplála Boží láskou a byla naplněna takovou nepřemožitelnou statečností, že i kdyby byl každý démon v celém pekle naplněn zběsilostí všech jeho věžňů, všichni dohromady by působili dojmem slabých mravenců ve srovnání s jedineč-

nou silou této naší udatné Vůdkyně. Každého z nich by porazila a zničila nejmenší částí svých ctností a své horlivosti pro čest a slávu Páně. Její božský Ochránce a Pomocník ustanovil toto slavné vítězství své nejsvětější Matky nad peklem proto, aby nám už nevládla pýcha jeho nepřátel a aby si nepřítel nebyl tak jistý, že je schopen zničit celý svět. Přál si urychlit vykoupení světa a nás smrtelníky zavázat vděčností nejen za nevýslovnou lásku svého nejsvětějšího Syna, ale také Marie, naší nebeské Ochránčyně a Usmiřovatelky. Byla vyslána do boje, aby nepřítele zastavila, přemohla a rozdrtila a aby postavila lidstvo na řádný základ pro přijetí jeho Vykupitele.

338. Ó lidští synové, tupí a váhaví srdcem! Jak to, že nedbáte tak úžasných milostí? Co je vůbec člověk, že ho tak ctíš a podporuješ (Ž 8,5), ó nejvyšší Králi! Svou vlastní Matku a naši Paní posíláš pracovat a bojovat pro naši obranu! Kdo kdy slyšel něco podobného? Kdo nám kdy projevil tak silnou a vynalézavou lásku? Kde je náš rozum? Kdo nás připravil o užívání rozumu? Co je to za tvrdost srdce? Co nás přivedlo k tak odpornému nevděku? Jak zahanbující je jednání lidí, kteří, i když tvrdí, že Ji ctí a milují, se proviňují tak nevkusným a potupným nevděkem, že až zapominají na tuto povinnost? Pravá šlechetnost a čest Adamových synů by měla spočívat v neustálém děkování Marii a ve vděčném obětování vlastních životů!

339. Poslušná Matka nabídla své schopnosti pro boj s Luciferem za čest svého nejsvětějšího Syna, Nejsvětější Trojice i naší a Tomu, jenž Ji to přikázal, řekla: „Můj Pane a nejvyšší Dobro, od koho jsem obdržela své bytí, všechny milosti a světlo, které mám? Tobě plně náležím a Ty, Pane, ses ráčil snížit a stát se mým Synem. Dělej se svou služebnicí, co poslouží tvé větší slávě a potěšení. Protože když jsi Ty ve mně a já v Tobě, kdo by mohl být tak silný, aby se protivil tvé vůli? Stanu se nástrojem tvé vše-

Marie od Ježíše z Agredy s apoštolem Janem před Pannou Marií

mohoucí ruky, dej mi svou sílu, pojď se mnou a vytáhneme do boje proti drakovi a jeho následovníkům.“ Mezitím Lucifer vyšel z porady naplněný tak nenávisťou záští proti Marii, že oproti tomu považoval záhubu všech ostatních duší za nepodstatnou. Pokud bychom mohli vnímat satanův vztek, jaký ve skutečnosti je, lépe bychom pochopili, co měl Bůh na mysli, když svatému Jobovi řekl, že je pro něho železo pouhou slámou a bronz zpuchřelým dřevem (Job 41,19). Takový byl drakův hněv proti nejsvětější Marii a takový je i nyní proti duším. Protože pokud pokládá nejsvětější, nepřemožitelnou a nejsilnější Ženu za ne víc než suchý list, co udělá hříšníkům, kteří mu jako duté a rozpadající se trtiny neodporují? Pouze živá víra a pokora srdce jsou dvojitým pancířem, který jim umožňuje dosáhnout slavného vítězství.

340. Aby mohl zahájit boj, přivedl s sebou Lucifer sedm legií s jejich sedmi hlavními vůdci, které po svém pádu z nebe (Zj 12) jmenoval, aby pokoušeli lidi k sedmi hlavním hříchům. Každému z těchto sedmi oddílů přikázal, aby vynaložil nejvyšší úsilí v boji proti neposkrvněné Kněžně. Nepřemožitelná Paní byla právě zaměstnána modlitbou, když Pán dovolil první legii démonů začít boj pokoušením ke hříchu pýchy, ke kterému byli zvláště určeni. Snažili se přiblížit k nebeské Královně působením změn v jejich přirozených vášních a sklonech, protože to je obvyklá cesta, kterou démoni nacházejí přístup k ostatním smrtelníkům. Domnívali se, že je nakažena stejně jako ostatní lidé, vášněmi rozvrácenými hříchem. Nemohli se k Ní ale přiblížit tak blízko, jak si přáli, protože byli odráženi vůní její ctnosti a svatosti, která je mučila víc než oheň, který je stravuje. Avšak navzdory těmto překážkám a přesto, že jim už pouhý pohled přesvaté Marie působil bodavé bolesti zuřivých muk, nevěšili si svých bolestí, ale rozpálení zuřivým a neovládaným hněvem, umíněně se snažili dostat se k Ní blíž a vyvíjet na Ni svůj prokletý a zavrženíhodný vliv.

(Pokračování)

Z knihy *Mystické Město Boží. Svazek II. - Vtělení. Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2016*

Výroční zpráva papežské nadace *Kirche in Not*

Náboženská svoboda je vážně porušována ve 23 zemích, vyplývá z výroční zprávy papežské nadace *Kirche in Not*. „Svoboda náboženství je matkou všech ostatních svobod,“ prohlásil při prezentaci zprávy v Římě kardinál Mauro Piacenza, mezinárodní ředitel jmenované nadace. Již v pořadí třinácté šetření se týká 196 sledovaných zemí a vztahuje se k dvouletému období od června 2014 do června 2016. Náboženskou svobodu nezachovává 38 zemí, přičemž 23 je na mapě světa vyznačeno výstražnou červenou barvou. Je zajímavé, že největší odpovědnost za porušování této svobody nenesou vlády, nýbrž vojenské organizace. Smutné prvenství zde drží Severní Korea, kde podle odhadů žije 100 až 200 000 lidí v internačních táborech na nucených pracích. Mezi nimi je také blíže neurčený počet křesťanů, vinných účastí na modlitebních setkáních anebo přechováváním Bible, vysvětluje ředitel italské sekce *Kirche in Not*, Alessandro Monteduro:

„Co se týče Severní Koreje, není možné dohledat ani fotografie, které by dokládaly krutost tamního náboženského pronásledování. Můžeme jen vyprávět příběh pastora, který byl přistižen při pastorači, obviněn z podvrtné činnosti a odsouzen k doživotním nuceným pracím. K trestu smrti byla odsouzena také jedna žena, která uvedla do oběhu několik Biblí. Vzhledem k trestnému činu zločinného spolčení byla spolu s ní násilně zadržována celá rodina.“

Neméně závažná je náboženská perzekuce vůči křesťanům, ale také jezídům v severním Iráku.

„Nelze opomenout to, co vytrpěly a čím dosud trpí jezidské komunity v severním Iráku. Myslím, že je to naší povinností vzhledem k tomu, co si prožily. Křesťané byli donuceni k útěku, avšak jezídí, zejména jejich ženy a mládež, byli vystaveni nepředstavitelné brutalitě. Mladé dívky byly po zavraždění všech jejich příbuzných zotročovány.“

Zpráva papežské nadace letos zavedla novou kategorii v klasifikaci náboženského pronásledování. Jde o islamistický extremismus, který využívá zejména sociálních sítí, aby zastrašil své odpůrce hrůznými výjevy krutých činů a zároveň jejich pomocí verboval nové síly. Zpráva na tomto místě vyjmenovává zločinecká uskupení Boko Haram, al Šabáb a Daesh, která útočí jak proti křesťanům, tak proti muslimům.

„Nemohli jsme se vyhnout této nové kategorii. S islámským extremismem se musíme vyrovnávat všichni, protože je mu vystavena jedna země z pěti.“

S cenným svědectvím vystoupil při prezentaci zprávy Mons. Jacques Benhan Hindo, syrsko-katolický arcibiskup diecéze Hassaké-Nisibi na hranicích s Tureckem:

„Křesťané v Hasace žijí jako všichni ostatní syrští občané – tedy v nedostatku a bez možnosti pohybu. Lze vycestovat pouze letadlem. V naší diecézi zůstalo 30 až 40 000 křesťanů, zhruba polovina jich odešla, přičemž mluvím o syrsko-katolické církvi. Když na naše území dorazili teroristi z Daesh, všichni asyrští křesťané utekli, a tak se vyprázdnilo 35 vsí. Daesh odešel asi za měsíc a odvedl 320 lidí do zajetí. Letos v únoru je všechny propustili – asi tři nebo čtyři lidi zabili, ale zbytek se zachránil.“

Jak podotýká ředitel italské sekce *Kirche in Not*, naštěstí existují i některé pozitivní tendence v Egyptě, Bhútánu a Kataru.

„Co se týče Egypta, asi nejnámější z těchto tří zemí, zaznamenali jsme jako pozitivní skutečnost, že tamní parlament schválil nové normy, které kladou méně překážek budování křesťanských kostelů. Generál al Sisi se navíc rozhodl zúčastnit vánoční mše v koptské pravoslavné církvi a také tak učinil. Snažíme se upozornit i na sebemenší kladné známky, abychom naši zprávou přinášeli také naději,“ uzavírá Alessandro Monteduro.

Podle www.radiovaticana.cz, 16. 11. 2016

V Římě se zaučující exorcista hovoří o boji proti démonům

„Nikdy mě nenapadlo, že nakonec budu dělat toto. To ani náhodou,“ připustil kněz středního věku. Jeho nečekaná cesta k exorcismu začala hned po jeho vysvěcení před 15 lety, a to během slavení jedné z jeho prvních mší svatých.

„Při proměnění nejdražší Krve jsem požádal Pána, aby rozlil svoji Krev na mladé lidi a aby pomohl některému z mladých mužů, který by mohl být povolán ke kněžství.“ Okamžitá reakce jednoho 13letého chlapce tohoto mladého kněze šokovala. „Spadl na záda a začal vrčet. Tehdy mi problesklo hlavou: Tak toto jsem vážně nečekal!“

Přešlo několik let a tento kněz je jedním ze zaučujících se exorcistů, kteří patří do nové generace. Je to rozhodnutí biskupů v USA, které padlo v listopadu 2010. Ti totiž chtějí výrazně zvýšit počet exorcistů, kterých je v Americe jen něco okolo 50.

Tento kněz ze středozápadu Spojených států amerických se pro CNA vyjádřil pouze anonymně. Nechtěl být totiž zaplaven množstvím otázek. Vysvětloval, že „vytvořili strukturu, aby se zabezpečila pomoc pro ty, kteří ji nejvíce potřebují“.

On sám se právě nachází v Římě, kam ho poslal jeho biskup. Má tam sledovat práci šesti oficiálních exorcistů římské diecéze. Prakticky to znamená, že se „zapojuje asi do tří exorcismů denně“. A křivka učení je velmi prudká. „Nestane se, že by byly jakékoliv dva případy stejné. Bylo to pro mne skutečně vzdělávání se. Obřad exorcismu není jen kouzelnou formulkou,“ řekl. „Ve středu toho všeho není ďábel či exorcista, ale člověk. Ten velmi trpí a potřebuje určité osvobození skrze Krista.“

Pokud jde o správnou terminologii, jde o démona, nebo ďábla? „Démon pochází z řečtiny a ďábel z latiny. Oba pojmy jsou tedy v pořádku,“ vysvětlil. To, s čím se potýkáme, „jsou padlí andělé, kteří byli stvořeni jako dobří“.

Raní církevní otcové, včetně sv. Jeronýma a sv. Augustina, spekulovali, že tito andělé se vzbouřili „kvůli tomu, že jim byl zjeven Boží plán vtělení. Odpuzovala je představa, že Bůh, který je čistý duch a je zároveň nekonečný, se má stát člověkem.“

Tento kněz tedy zpozoroval, že tito padlí andělé jsou „fascinováni tělesností“ a „způsobují lidem utrpení“. „Takže jakmile se začne rituál, obvykle se démon pro-

„Jednou vyháněl Ježíš zlého ducha z němého člověka. Když ten duch vyšel, němý promluvil. Zástupy se divily.“ (Lk 11,14)

Rytina z ilustrované Bible z roku 1627

jeví v utrpení dotyčné osoby. Děje se to různými způsoby – násilím, měnicí se tvář, změnou hlasu,“ vysvětloval.

Rovněž řekl, že démoni mají andělské vědomosti. To znamená, že vědí, že Bůh dovolí jejich ďábelské aktivity jen proto, aby přinesli lidem spásu skrze toto „očisťující utrpení“. „Tito trpící se stávají světci, a to tím, že nabízejí své obětování se,“ které Bůh následně přijímá, a tak „požehnáva velkou část církve po celém světě.“

„Když to ďáblu připomenáš, tak ho rozzuříš,“ protože ví, že prohrává. Proto „dokud může, tak chce dostat aspoň něco. Když si nedokáže získat duše těchto lidí, chce jim aspoň ztrpčit jejich život.“

Takže exorcista vede s ďáblem dialog? „Ano, dávám mu několik otázek. Například: »Jak se jmenuješ?« Když totiž při rozkazu použiješ jeho jméno, tak ho to oslabí.“ Jakmile démon řekne svoje jméno, tak mu exorcista přikáže: „Odejdi!“

Může se ho také zeptat, „jak se tam dostal a kdy odejde“. „Nakonec to vypadá tak, jako by všichni byli trénováni, aby odpovídali stejně, a to: »Já nikdy neodejdu.« Oni však jednou odejdou!“

Podstatné je, aby se ten dialog co nejvíce omezil, řekl exorcista v závěru. „Jistě se ho nechcete ptát jen tak ze zvědavosti. To není zdravé.“

Je možné také „prohodit pár slov jen proto, abyste tohoto démona ponížili“. Kupříkladu se můžete odvolat na přítomnost světců, andělů strážných a na přítomnost té nejobávanejší ze všech, kterou je Panna Maria. Po tomto je „možné reálně vidět změnu v chování démona“.

Konec často přichází, když se ďábel začne projevovat prostřednictvím výbuchu hněvu a násilí. Tehdy „je běžné, že z úst člověka vychází pěna“.

V případě, že je prolomeno prokletí, dotyčná osoba „začne zvracet objekty, které byly v kletbě použity. Může se také stát, že se zvratky či sliny změny z čistých na barevné.“

Tehdy exorcista ví, že „je na dobré cestě a je to skutečně účinné. Vidí totiž tato dobrá znamení. Není to nejkrásnější pohled, ale právě tehdy »byl úkon efektivní.«“

Tento americký exorcista vysvětlil, že příčiny démonického vlivu se liší případ od případu. Vliv účasti na praktikách ďábla se rovněž mění s každým případem. Ale jeden z faktorů, který vypadá, že má něco společného pro všechny posedlé lidi, spočívá v „hlubokých ranách v jejich životech. Jde především o ty, které vznikly v jejich rodinách.“ Jde zejména o oblast, kde „udělali rodiče velmi špatné rozhodnutí“, a tak „pustili vliv Zlého do svého domova“. Uvádí zde takové věci, jako je „manželská nevěra, potraty a konání takových věcí, jež rozbíjejí rodinu“.

„A co je rodina?“ zeptal se rétoricky. „Rodina je ikona; je to obraz Nejsvětější Trojice. Proto ji ďábel nenávidí.“

Zdroj: www.catholicnewsagency.com (23. 9. 2016) a LifeNews Slovakia

Suma o darech svatého Josefa (51)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola III:

Dar Noemova požehnání

Jak čteme v 9. kapitole Geneze (v. 1), když Bůh požehnal Noemovi a jeho synům, řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi.“ A řekl mnohé další věci, podobně jako při požehnání Adamovi a Evě. Avšak Pán pak dodal dvě věci, které nechceme přejít mlčením. První věc dodal, když pravil: „Vše, co se pohybuje a je živé, bude vám k jídlu. Jen maso s krví nesmíte jíst.“⁽¹⁾ Zemí je nejsvětější Panna. Zemí je také Písmo svaté, neboť z něho pochází to, co uchovává život. Podle výkladu v alegorickém smyslu Bůh jistě odevdal svatému Josefovi duchovní dobra: s výjimkou toho, že nepřijímal tělo Krista Ježíše s jeho krví, jak se to nyní děje v církvi. Svatý Josef totiž nikdy nepřijal svými ústy Kristovo tělo, jež nosil ve své náruči, ani nepil jeho krev, neboť zemřel před ustanovením svátosti oltářní. Avšak duchovně pojídal ostatní zvířata: pochopil totiž proroky, pronikl do smyslu žalmů a nebyla mu neznámá tajemství patriarchů, protože byl osvícen výklady Ducha Svatého, svatě Panny a samotného Krista. Ó, kolikrát nejsvětější Panna, ať doma či na cestách, vařila Josefovi maso proroků a předkládala svému snoubenci k jídlu, když jejich výroky vykládala podle jejich vlastního smyslu.⁽²⁾ Avšak maso s krví vpravdě nepojídal, neboť Bůh to tak chtěl: chtěl, aby Josef zachovával ustanovení Zákona.

Druhou věc Pán dodal, když řekl: „Toto je znamení smlouvy, které zřizují mezi sebou a vámi... Kladu do mraků svou duhu a ta bude znamením smlouvy mezi mnou a zemí. Když nakupím nad zemí mraky a v mracích se objeví duha, vzpomenu si na svoji smlouvu, která je mezi mnou a vámi, a mezi každým živým tvorem, který má tělo. Voda už nevzroste k potopě, aby zahubila všechno tvorstvo.“⁽³⁾

Pro jasnější pochopení těchto slov podle alegorického smyslu je třeba mít na paměti, že v době svatého Josefa pokryl ďábel celou zemi vodami nevědomosti, nevěry a marnivosti. Neboť Římané, páni takřka celého světa, byli nejvyšší kru-

tými modloslužebníky a Židé byli kvůli svým hříchům shledáváni jako velmi nevděční Bohu, a proto žili pod vládou nevěřících. Byli však nemnozí – a je velmi rozumné to předpokládat –, kteří ve víře v božskou prozřetelnost zachovávali přirozený zákon nebo žili ve víře v budou-

Svatý Josef dosáhl daru Noemova požehnání... Podle obecného výroku učitelů Noemova archa znamená Pannu Marii: stejně Noe byl předobrazem Josefa...

cí příchod Krista pod mojžíšovským Zákonem, a tak si zasloužili být spaseni.⁽⁴⁾ Ti byli podobní Noemovi, který neustále, jak praví Josef,⁽⁵⁾ prosil Pána, aby nerozšířil vody potopy po celé zemi. Oni vyprošovali a očekávali příchod Páně v těle, a to slovy proroka: „Kéž bys prorhl nebo a sestoupil!“⁽⁶⁾

Dále je třeba mít na paměti, že duha znamená Krista, jak zvláště učí svatý Tomáš v třetí quodlibetální otázce, ot. 14, čl. 1. Nikdo pak nepochybuje o tom, že mraky značí ve svatém Písmu svaté. I když jsou totiž svým tělem pozemští, jsou svou myslí nad pozemské věci povzneseni a žár těchto pozemských věcí krotí svými mravy, slovy a spisy. A také dávají pozemským lidem, aby zplodili ctnost: i tím se jasně

ukazuje, že mravy jsou nejvyššími vhodnými znamenými svatých. Kdo by byl po tom, co bylo řečeno, tak slepý a málo chápavý, aby neviděl, jak se dar tohoto Noemova požehnání stále více skvěl ve svatém Josefovi? Mraky byly v jeho době nejsvětější Panna a Josef, kteří byli svou vznešeností povzneseni nad ostatní mraky a v nichž spočíval Kristus-Duha. Když ho vidíme, nemusíme se již více obávat obecné potopy, jak to sám řekl: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“⁽⁷⁾ Svatý Josef tedy dosáhl daru Noemova požehnání. Abys, čtenáři, o tom nepochyboval a jako nevěřící Tomáš ses mohl nezakrytě dotknout výšky nejvyšší důstojnosti svatého Josefa, měj na paměti, že podle obecného výroku učitelů Noemova archa znamená Pannu Marii: stejně Noe byl předobrazem Josefa. A jestliže předobrazovaný se těší vyššímu daru než předobrazující, byl by mdlého a chabého rozumu ten, kdo by jen málo věřil, že požehnání dané Bohem Noemovi se dokonaleji shledává ve svatém Josefovi.

(Pokračování)

*Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP*

Poznámky:

⁽¹⁾ Gn 9,3-4.

⁽²⁾ I. Isolani zde i na dalších místech tohoto odstavce vykládá v alegorickém smyslu Hospodinova slova Noemovi a jeho synům, že jim dává za pokrm živočichy. Panna Maria tedy v duchovním smyslu vařila maso proroků a předkládala Josefovi k jídlu, když mu učení těchto proroků vykládala. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Gn 9,12-15.

⁽⁴⁾ Náš autor zde nejprve mluví o spravedlivých pohanech, kteří věřili v Boží prozřetelnost a zachovávali přirozený zákon, a pak o spravedlivých Židech, kteří věřili v budoucí příchod Mesiáše a zachovávali mojžíšovský Zákon. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Nikoliv sv. Josef, nýbrž Josef Flavius, židovský starověký historik. [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ Iz 63,19.

⁽⁷⁾ Mt 28,20.

Pondělí 5. 12. 2016

6:05 Dopis z Indie 6:25 Svátá země – Na druhé straně zdi 6:55 V pohorách po horách (8. díl): Sokolie 7:10 Buon giorno s Františkem 8:15 Muzeum Kysuckej dediny vo Výchylkovke 8:35 Jak potkávat svět (46. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB 10:00 Nábožné združení svätého Jozefa 10:25 Cesta k andělům (107. díl): Araik Abajyan – arménský křesťan 11:20 Jezuité o: Trest smrti 11:40 Sedmihlášky (64. díl): Okolo mlýna 11:45 Mašinky (5. díl): O mašinice s voňavým kouřem 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Nikaragua – Matka všech 13:25 Velehradská zastavení, 4. díl: – Slavení východní liturgie 13:33 Život na zámku Břežany 14:00 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Marnotratný Otec 15:35 V souvislostech (162. díl) 16:00 COP na Mohelnickém dostavníku 2014: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 16:35 Bez tebe to nejde 17:40 Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu 18:10 Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora v Praze 18:25 Sedmihlášky (64. díl): Okolo mlýna 18:30 Mašinky (6. díl): O ubrečené mašinice a borůvkových knedlíkách 18:40 Salesko 19:00 Vatican magazine (886. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:30 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel 20:00 Irák – Země světců a mučedníků [P] 20:25 Terra Santa News: 30. 11. 2016 20:45 Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (4. díl): Kategorie C: Dobrodružný vodní sportovní film 21:05 Studentský Velehrad 2016 21:45 Noční univerzita: P. doc. Tomáš Petráček, Th.D. – Karel IV. a česká duchovní tradice 23:00 Vatican magazine (886. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:35 Kulatý stůl: Křesťanství v 90 minutách 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 6. 12. 2016

6:05 Nisko: Koncert k 77. výročí prvního transportu Židů z Ostravy 7:30 Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu 7:55 Pod lampou 10:00 Vatican magazine (886. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Noční univerzita: P. doc. Tomáš Petráček, Th.D. – Karel IV. a česká duchovní tradice 11:45 Mašinky (6. díl): O ubrečené mašinice a borůvkových knedlíkách 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Muzikanti, hrajte 12:45 Chléb náš vezdejší 12:55 Žijeme mezi vámi 13:15 Nikaragua – Matka všech 13:50 V pohorách po horách (8. díl): Sokolie 14:00 V souvislostech (162. díl) 14:25 Kulatý stůl: Křesťanství v 90 minutách 16:00 Hlubinami vesmíru s P. dr. Jiřím Kučerou: Vesmír a Bible, 1. část. 16:45 BET LECEM – vnitřní domov (45. díl) 17:05 Mezi pražci (53. díl): Prosinec 2016 17:55 Cirkus Noeland (31. díl): Roberto, Kekulín a detektivní kancelář 18:25 Sedmihlášky (64. díl): Okolo mlýna 18:30 Mašinky (7. díl): O trati, co vede kolem jezera 18:40 Animované biblické příběhy: Josefovo setkání s bratry 19:10 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel 19:30 Zpravodajské Noeviny: 6. 12. 2016 [P] 20:00 Missio magazín: Prosinec 2016 [P] 21:05 Řeckokatolický magazín [P] 21:20 Návrat ke kořenům 21:35 Zpravodajské Noeviny: 6. 12. 2016 22:00 Jak potkávat svět (46. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB 23:20 Post Scriptum 23:35 Dům nejen ze skla (19. díl) 0:35 Terra Santa News: 30.11. 2016 0:55 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 7. 12. 2016

6:05 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Marnotratný Otec 7:40 Zpravodajské Noeviny: 6. 12. 2016 8:00 Outdoor Films s Tomášem Sedláčkem (54. díl): Na jeden z nejděsivějších a nejnáročnějších treků světa 9:40 Přímý přenos generální audience papeže [L] 10:50 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel 11:10 Vatican magazine (886. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 11:45 Mašinky (7. díl): O trati, co vede kolem jezera 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kostela [L] 13:00 Irák – Země světců a mučedníků 13:25 ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB 13:40 Jezuité o: Trest smrti 14:00 Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora v Praze 14:15 Cenacolo, post scriptum 14:25 Don Bosco: světec, který skákal salta 15:05 Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou 15:35 Zpravodajské Noeviny: 6. 12. 2016 16:00 Jak potkávat svět (46. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

17:20 Vezmi a čti: Listopad 2016 17:40 Můj Bůh a Walter: Svátosti 18:00 Po volání [L] 19:10 Sedmihlášky (64. díl): Okolo mlýna 19:15 Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky 19:30 Terra Santa News: 7. 12. 2016 [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 BET LECEM – vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasil' – vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 21:20 Noční univerzita: P. ThLic. Prokop Brož, Th.D. – Srdece křesťanského života [P] 22:35 Generální audience Svätého otce 23:10 Velehradská zastavení, 4. díl: – Slavení východní liturgie 23:20 Dopisy z rovníku 0:05 Večer chval (56. díl): Z kaple P. Marie Hvězdy evangelizace 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 8. 12. 2016

6:05 Chléb náš vezdejší 6:15 Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (4. díl): Kategorie C: Dobrodružný vodní sportovní film 6:35 BET LECEM – vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasil' – vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 6:50 Dopis z Indie 7:15 Hlubinami vesmíru s P. dr. Jiřím Kučerou: Vesmír a Bible, 1. část. 8:00 Muzikanti, hrajte 8:30 Můj Bůh a Walter: Svátosti 8:50 Terra Santa News: 7. 12. 2016 9:15 Mezi pražci (53. díl): Prosinec 2016 10:05 Kulatý stůl: Křesťanství v 90 minutách 11:40 Sedmihlášky (64. díl): Okolo mlýna 11:45 Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:15 Mše svatá ze Slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie, kaple Telepace v Ostravě [L] 13:05 Svátá země – Na druhé straně zdi 13:40 Generální audience Svätého otce 14:15 Nisko: Koncert k 77. výročí prvního transportu Židů z Ostravy 15:40 Řeckokatolický magazín 16:00 Pobožnost u sloupu Neposkvrněné Panny Marie na Španělském náměstí v Římě [L] 17:10 Zpravodajské Noeviny: 6. 12. 2016 17:30 Duchovní malby (9. díl): Svati 18:00 Animované biblické příběhy: Josefovo setkání s bratry 18:25 Sedmihlášky (64. díl): Okolo mlýna 18:30 Mašinky (9. díl): O bludné výhybce 18:40 Nábožné združení svätého Jozefa 19:05 V pohorách po horách (8. díl): Sokolie 19:15 VideoJournal české vědy [P] 19:30 Zpravodajské Noeviny: 8. 12. 2016 [P] 20:00 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (127. díl): hraBanda [L] 21:25 Putování po evropských kláštích: Trapistický klášter v Westvietenen, Belgie 22:05 Pod lampou: Ukrajina, Putin a my [P] 0:35 Vatican magazine (886. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 1:05 Zpravodajské Noeviny: 8. 12. 2016 1:25 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 9. 12. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 8. 12. 2016 6:25 Hrdinové víry (12. díl): Ženské řehole a jejich osud v době totality 7:30 Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora v Praze 7:45 Za operou 8:35 Velehradská zastavení, 4. díl: – Slavení východní liturgie 8:45 Noční univerzita: P. ThLic. Prokop Brož, Th.D. – Srdece křesťanského života 10:00 ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB 10:10 Irák – Země světců a mučedníků 10:35 Bez tebe to nejde 11:40 Sedmihlášky (64. díl): Okolo mlýna 11:45 Mašinky (9. díl): O bludné výhybce 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 BET LECEM – vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasil' – vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 13:05 Duchovní malby (9. díl): Svati 13:35 COP na Mohelnickém dostavníku 2014: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 14:10 Svěcení kaple Božího milosrdenství 14:25 Přehli jsem holocaust: Svědectví Lud'ka Eliáše 15:35 Magazín festivalu outdooro-

vých filmů 2016 (4. díl): Kategorie C: Dobrodružný vodní sportovní film 16:00 Zpravodajské Noeviny: 8. 12. 2016 16:20 Můj Bůh a Walter: Svátosti 16:35 Strání – obec pod Javorínou 17:00 Mezi pražci (53. díl): Prosinec 2016 17:55 Putování po evropských kláštích: Trapistický klášter v Westvietenen, Belgie 18:30 Mašinky (10. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi, 1. díl 18:45 Sedmihlášky (64. díl): Okolo mlýna 18:50 Missio magazín: Prosinec 2016 20:00 Kulatý stůl: Na cestě pravdy – 800 let dominikánského řádu [L] 21:45 V pohorách po horách (8. díl): Sokolie 22:00 Varšava 1943–1944: Boj za svobodu 23:00 Hlubinami vesmíru s P. dr. Jiřím Kučerou: Vesmír a Bible, 1. část. 23:40 Radost – Sestra Lucia 0:00 Buon giorno s Františkem 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 10. 12. 2016

6:05 Jezuité o: Trest smrti 6:25 BET LECEM – vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasil' – vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 6:40 Můj Bůh a Walter: Svátosti 7:00 Nikaragua – Matka všech 7:30 Vysočina – odkaz Josefa Jambora 8:10 Zpravodajské Noeviny: 8. 12. 2016 8:35 Cirkus Noeland (31. díl): Roberto, Kekulín a detektivní kancelář 9:05 Sedmihlášky (64. díl): Okolo mlýna 9:10 Animované biblické příběhy: Josefovo setkání s bratry 9:40 Po volání 10:45 Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora v Praze 11:00 Varšava 1943–1944: boj za svobodu 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 12:15 Post Scriptum [P] 12:25 Pod lampou: Ukrajina, Putin a my 14:55 Vatican magazine (886. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 15:25 Mosto milosrdenství – Brazílie 16:00 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (127. díl): hraBanda 17:25 Terra Santa News: 7. 12. 2016 17:45 Chléb náš vezdejší 18:00 Velehradská zastavení, 5. díl: – Působení Tovaryšstva Ježíšova 18:15 Řeckokatolický magazín 18:30 Mašinky (10. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi, 1. díl 18:40 Sedmihlášky (64. díl): Okolo mlýna 18:45 Život na zámku Břežany 19:10 Zpravodajské Noeviny: 8. 12. 2016 19:30 V souvislostech (163. díl) [P] 20:00 Cesta k andělům (108. díl): Zdeněk Pololánik – hudební skladatel [P] 20:50 Svátá země – Na druhé straně zdi 21:20 V pohorách po horách (9. díl): Osnica – Malá Fatra 21:30 COP na Mohelnickém dostavníku 2014 22:10 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Marnotratný Otec 23:40 VideoJournal české vědy 0:00 Staňte se soli 0:35 Guyanská Diana 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 11. 12. 2016

6:15 Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma – historik 6:35 Laičtí misionáři v IQUITOS 7:00 Řeckokatolický magazín 7:15 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (127. díl): hraBanda 8:40 Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (4. díl): Kategorie C: Dobrodružný vodní sportovní film 9:00 Mezi pražci (53. díl): Prosinec 2016 10:00 Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] 11:20 Nábožné združení svätého Jozefa 11:45 ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (163. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 13:25 Cesta k andělům (108. díl): Zdeněk Pololánik – hudební skladatel 14:20 Muzikanti, hrajte [P] 14:50 Noční univerzita: P. ThLic. Prokop Brož, Th.D. – Srdece křesťanského života 16:05 VideoJournal české vědy 16:20 Po volání 17:25 Můj Bůh a Walter: Svátosti 17:40 O pasáčku Asafovi (1. díl) 17:55 Sedmihlášky (66. díl): Dyž jsem plela len 18:00 Noeland (65. díl) 18:30 Animované biblické příběhy: Mojžíš 19:00 BET LECEM – vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasil' – vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 19:15 Kazachstan – Ruslan 19:30 Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (5. díl): Kategorie D: Cestopisný film [P] 20:00 Podzimní festival duchovní hudby 2016: L. van Beethoven: 9. symfonie 21:25 V souvislostech (163. díl) 21:50 Missio magazín: Prosinec 2016 22:55 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:10 Povolání – Sestra Olga 23:30 Duchovní malby (9. díl): Svati 0:00 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 0:40 Zimbabwe – Z temnoty 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za ochranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...

ÚMYSLY NA PROSINEC 2016

Všeobecný: Aby byla z každé části světa odstraněna nákaza, kterou je zneužívání dětí k vojenské službě.

Evangelizační: Aby evropské národy znovu objevily krásu, dobro a pravdu evangelia, které dává životu radost a naději.

Národní: Ať jako křesťané umíme druhé obdarovávat nejen věcmi hmotnými, ale hlavně bohatstvím pramenícím z naší víry: poznáním Boha, láskou k němu a k bližnímu.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Pro mimořádný zájem o **POUŤ KE 100. JUBILEU DO FATIMY** vypravuje ŘK farnost Třebíč druhou pouť **v termínu 4.-16. 7. 2017**. Navštívíme La Salettu, Lurdy, Santiago de Compostela, Montserrat. Duchovní doprovod zajištěn.
Informace: paní Molnárová, tel. 737 401 462.

Zveme všechny na poslední letošní **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, která se uskuteční **11. prosince 2016**.
Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce**.

Cesta je dlouhá cca 8 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: ve 12.45-13.00 hod. (sraz) před katedrálou nebo asi ve 14.30 hod. pod kopcem v Samotíškách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyjet nahoru) či v 15.00 hod. na mši svatě v bazilice na Svatém Kopečku. **Blíže informace** najdete na www.rodinnyzivot.cz. Kontakt: Peter Markovič, tel. 587 405 293, e-mail: markovic@arcibol.cz.

Liturgická čtení

Neděle 4. 12. - 2. neděle adventní
1. čt.: Iz 11,1-10
Ž 72(71),1-2.7-8.12-13.17
Odp.: 7 (*V jeho dnech rozkvete spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)
2. čt.: Řím 15,4-9
Ev.: Mt 3,1-12

Pondělí 5. 12. - ferie
1. čt.: Iz 35,1-10
Ž 85(84),9ab+10.11-12.13-14
Odp.: srov. Iz 35,4d (*Hle, Bůh náš přijde a spasí nás.*)
Ev.: Lk 5,17-26

Úterý 6. 12. - nezávazná památka sv. Mikuláše (v českobudějovické diecézi: slavnost sv. Mikuláše)
1. čt.: Iz 40,1-11
Ž 96(95),1-2.3+10ac.11-13ab.13cd
Odp.: srov. Iz 40,9-10 (*Hle, náš Bůh přijde s mocí.*)
Ev.: Mt 18,12-14

Středa 7. 12. - památka sv. Ambrože
1. čt.: Iz 40,25-31
Ž 103(102),1-2.3-4.8+10
Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina!*)
Ev.: Mt 11,28-30

Čtvrtek 8. 12. - slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
1. čt.: Gn 3,9-15.20
Ž 98(97),1.2-3ab.3c-4
Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci.*)
2. čt.: Ef 1,3-6.11-12
Ev.: Lk 1,26-38

Pátek 9. 12. - nezávazná památka sv. Jana Didaka Cuauhtloatzina
1. čt.: Iz 48,17-19
Ž 1,1-2.3.4+6
Odp.: srov. Jan 8,12 (*Kdo tě, Pane, následuje, bude mít světlou život.*)
Ev.: Mt 11,16-19

Sobota 10. 12. - ferie
1. čt.: Sir 48,1-4.9-11
Ž 80(79),2ac+3b.15-16.18-19
Odp.: 4 (*Bože náš, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
Ev.: Mt 17,10-13

BREVIÁŘ PRO LAIKY

3. - 10. PROSINCE 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 4. 12.		PO 5. 12.		ÚT 6. 12.		ST 7. 12.		ČT 8. 12.		PÁ 9. 12.		SO 10. 12.			
Antifona	42	40	42	40	42	40	1734	1953	1606	1820	42	40	42	40		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	42	40	42	40	42	40	1734	1953	1607	1820	42	40	42	40		
Antifony	70	71	935	1046	950	1062	965	1079	1608	1821	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	70	71	74	76	77	79	1735	1954	1608	1822	86	91	90	94		
Antifona k Zach. kantiku	70	72	74	76	77	80	1735	1954	1608	1822	87	91	90	95		
Prosby	70	72	74	76	77	80	1724	1943	1608	1822	87	91	90	95		
Závěrečná modlitba	71	73	75	77	1603	1816	1604	1817	1609	1823	87	1827	90	95		
Modlitba během dne:																
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	123	133	43	41	43	41		
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	1609	1823	44	42	44	42		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	1265	1403	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	71	73	75	77	78	81	81	84	1609	1823	88	92	91	96		
Závěrečná modlitba	71	73	75	77	78	80	81	84	1609	1823	87	92	90	95		
Nešpory:																
	SO 3. 12.															
Hymnus	41	39	41	39	41	39	41	39	1604	1818	1610	1824	41	39	41	39
Antifony	68	70	72	74	945	1057	960	1073	1605	1818	1611	1825	1009	1126	92	97
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	1649	1866	1661	1878	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	69	70	72	74	76	78	79	82	1605	1819	1611	1825	89	93	92	97
Ant. ke kant. P. M.	69	70	73	75	76	78	79	82	1605	1819	1612	1826	89	93	93	97
Prosby	69	71	73	75	76	79	79	82	1606	1819	1612	1826	89	93	93	98
Záv. modlitba	71	73	71	73	75	77	1603	1816	1609	1823	1609	1823	87	1827	95	100
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398	1238	1374

CD-MP3

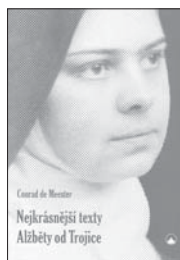
PROMLUVY

Marián Kuffa

Nahrávka byla pořízena při *Třech dnech spirituality* v Brně roku 2016. Marián Kuffa (nar. 1959) je slovenský kněz, který slouží v Žakovcích pod Tarami. Už více než 20 let se věnuje bezdomovcům, bývalým vězňům, alkoholikům, opuštěným matkám a mladým lidem bez rodinného zázemí. Žakovce se staly domovem pro více než 250 lidí v nouzi, kteří si sami zajišťují provoz domů i svou obživu, ale ještě s P. Mariánem vopomáhají v okolních romských vesnicích. Promluvy P. Mariána jsou velice živé a jdou k jádru věci.

Karmelitánské nakladatelství, s. r. o. ve spolupráci s Radiem Proglas • 1x CD-MP3, 4 hodiny 14 minut, 129 Kč

SVATÁ ALŽBĚTA OD NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

NEJKRÁSNĚJŠÍ TEXTY ALŽBĚTY OD TROJICE

Conrad de Meester • Z francouzštiny přeložila Markéta Štěpánková • Redakce Eva Jelínková • Odpovědná redaktorka Ivana Trefná

Nejkrásnější stránky z díla karmelitky Alžběty od Trojice (1880–1906) vybral P. Conrad de Meester, snad největší žijící znalec její spirituality. Hlubokou, radostností a prorockou inspirací si Alžběta v ničem ne-

zadá se svou známější současnicí, svatou Terezií z Lisieux. Právem si získává stále větší okruh příznivců, a to daleko za hranicemi rodiny Karmelu. Kniha vyšla v češtině u příležitosti jejího svatořečení 16. října 2016.

Karmelitánské nakladatelství Brož., 132x190 mm, 200 stran, 259 Kč

NOVĚNA SE SVATOU ALŽBĚTOU OD TROJICE

Milada Jiřina Burgerová • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Nověna vyšla u příležitosti svatořečení francouzské karmelitky Alžběty od Trojice (1880–1906). Podobně jako svatá Terezie z Lisieux žila v přísné klauzуре a dožila se pouhých 26 let, ale její radostná spiritualita s důrazem na život v Boží přítomnosti inspiruje čím dál víc křesťanů po celém světě, daleko za hranicemi rodiny Karmelu. Vyšlo s církevním schválením.

Karmelitánské nakladatelství Brož., 100x145 mm, 60 stran, 49 Kč

PRO DĚTI

VÁNOČNÍ KOMIKS

Text Toni Matas • Ilustrace Picanyol a Roma Bishop

Vánoční příběh pro děti s hádankami a úkoly.

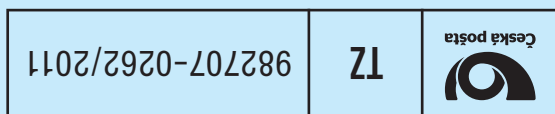
Karmelitánské nakladatelství • Brož., A4, křídový papír, 16 stran, 75 Kč

INFORMACE O PŘEDPLATNĚM SVĚTLA NA ROK 2017 jsme uveřejnili na této stránce ve Světle č. 42.

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky.knih: e-mail: svetlo.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.